

ser imidlertid anderledes paa det. Jeg ser saaledes paa Sagen, at det er overmaade nødvendigt og nyttigt, at der gennem en Banklov fastsættes visse Hovedregler for Bankernes Virksomhed, og navnlig, at man gennem Ansættelse af en Bankspektør faar et vist Indseende med Bankernes Virksomhed. Man vil derved faa Lejlighed til at gøre visse Erfaringer, man vil efterhaanden blive klar over, hvilke Forholdsregler der bør tages for yderligere at imødegaa mulige Mangler ved Bankvirksomheden.

Det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) spørger mig, hvorfor jeg vil være med til at stille saa strenge Fordringer til Sparekasserne, medens jeg ikke stiller de samme strenge Krav til Bankerne. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem — skønt jeg er fuldstændig klar over, at det er ganske ligegyldigt, om jeg siger det til det ærede Medlem eller ikke —, at jeg stiller den Fordring til en Sparekasse, at den skal være en Sparekasse, og den Fordring til en Bank, at den skal være en Bank... (Schovelin: Det sidste er ikke rigtigt). Jeg stiller den Fordring til en Bank, at den skal være en Bank, og følgelig kan det ikke nytte at foreskrive Bankerne, at de skal anbringe deres Penge paa sparekassemæssig Maade. De skal anbringe dem paa bankmæssig Maade for at virke som det, de er. Det er det karakteristiske ved hele Situationen, at det ærede Medlem fra Verninge siger: Det gælder om at sondre mellem Bank- og Sparekasservirksomhed, og det gør man ved Indlaanssystemet, ved at foreskrive Regler for, ad hvilke Veje disse Institutter kommer til deres Penge, medens jeg siger: Man sondrer mellem Banker og Sparekasser ved at foreskrive en Anbringelsesmaade for dem; thi hvis Sparekasserne ikke anbringer deres Penge paa en ganske særlig sikker Maade, fortjener de ikke Navn af Sparekasser; saa fortjener de ikke den Tillid, som de til denne Dag har nydt i dette Land. Derfor mener jeg, det er fuldt berettiget at stille den Fordring til Sparekasserne, at de skal være Sparekasser, det vil sige, at de skal anbringe deres Penge paa en bestemt Maade, der selvfølgelig ikke kan gælde for Banker, fordi Bankvirksomhed er noget andet end Sparekasservirksomhed.

Jensen-Sønderup: Jeg vil blot lige slaa fast, at den højtærede Minister stadig væk taler, som om vort Ændringsforslag gik ud paa at foreskrive, hvordan Ban-

kerne skal anbringe deres Midler. Det er der ikke Tale om, der er kun Tale om dette, at hvis Bankerne tager imod Spareindskud, saa skal der for de Midler, som virkelig er Spareindskud, gælde de samme Regler med Hensyn til Anbringelse, som vilde gælde, hvis de var satte i en Sparekasse. Men selvfølgelig gaar jeg da rigtignok ud fra, at den overvejende Del af de i Bankerne indsatte Beløb ikke er indsat paa Kontrabog og slet ikke har noget med Spareindskud at gøre. Bankerne skal være Forretningsinstitutter, de skal ikke først og fremmest være Spareinstitutter; men naar Bankerne absolut vil bevare en Ret — og for deres Vedkommende, der ikke har haft den, vil have en ny Ret — til ogsaa at tage imod Spareindskud, er det, jeg siger: Vel, naar vi ikke kan undgaa det, maa vi af Hensyn til Sparerne hævde, at i saa Fald gælder de samme Regler med Hensyn til disse Indskuds Anbringelse, som vilde gælde, hvis de var anbragte i en Sparekasse. Men det er, som sagt, kun en ringe Del af en Banks Midler, der bliver indsat paa Kontrabog som værende Sparemidler.

Handelsministeren (Hassing Jørgensen): Det ærede Medlem ved jo, at Bankernes Indlaan paa Bankbog i dette Øjeblik andrager over 900 Mill. Kr. Det ærede Medlem anser sig for berettiget til at foreskrive, at disse 900 Mill. Kr. skal unddrages det danske Næringsliv!

Jensen-Sønderup: Nej, aldeles ikke, og jeg er temmelig sikker paa, at største Parten af de 900 Mill. Kr., som indestaar paa Bankbøger — jeg er for Resten ikke sikker paa, at de alle staaar paa Bankbøger, der er vist ogsaa andre Indskud taget med, Indskud paa Indlaansbeviser; men det lader jeg staa ved sit Værd —, at største Parten af de Beløb nok skal vise sig ikke at være Sparemidler; og i saa Fald bør de ikke staaar paa Kontrabog, men paa Folio eller paa anden Maade. De paagældendes Sikkerhed i Banken er jo nøjagtig den samme; vedkommende er lige saa sikker paa Beløbet. Det, der har Betydning for den paagældende, er, at hans Penge, hvis han selv betragter dem som Sparepenge, bliver forvaltet saaledes, som Sparepenge skal forvaltes, naar de kommer i en Sparekasse. Det er for mig det afgørende. Jeg tror, at de mange Hundrede Millioner ikke vil blive unddraget Næringslivet, men hvis denne Bestemmelse bliver gennemført, skal det nok vise